

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- zmianę zaskarżonej decyzji;
- nakazanie ostatecznej rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 11 596 087 na rzecz Morgan & Morgan International Insurance Brokers s.r.l. dla klasy 36;
- obciążenie OHIM kosztami wszystkich trzech postępowań.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2015 – Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji Europejskiej**(Sprawa T-402/15)**

(2015/C 311/62)

Język postępowania: Polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 11 maja 2015 r. (notyfikowanej jako dokument nr C (2015) 3228) dotyczącej odmowy wniesienia wkładu finansowego z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na rzecz dużego projektu „Europejskie centrum usług wspólnych – inteligentne systemy logistyczne”, stanowiącego część programu operacyjnego „Innowacyjna Gospodarka”, objętego pomocą strukturalną w ramach celu Konwergencja w Polsce,
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 41 ust. 1 w zw. z art. 56 ust. 3 i 60 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1083/2006 oraz zasady lojalnej współpracy poprzez dokonanie oceny projektu w sposób wykraczający poza kryteria wyboru, ustalone przez Komitet Monitorujący, pomimo że kryteria te nie były kwestionowane przez Komisję na etapie ich ustalania, a także zarzut naruszenia art. 41 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006 poprzez rażące przekroczenie terminu oceny projektu.
2. Zarzut drugi dotyczący błędnej wykładni warunków przyznania współfinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego („EFRR”) poprzez przyjęcie, że współfinansowane mogą być wyłącznie inwestycje o największym potencjale rozprzestrzeniania się (dyfuzji) innowacji oraz zarzut błędnej oceny projektu poprzez przyjęcie, że nie zapewnia on zgodności z programem operacyjnym „Innowacyjna Gospodarka” ze względu na brak innowacyjności.

3. Zarzut trzeci dotyczący błędnej wykładni warunków przyznania współfinansowania ze środków EFRR poprzez przyjęcie, że współfinansowane mogą być wyłącznie inwestycje tworzące miejsca pracy wymagające wysokich kwalifikacji oraz zarzut błędnej oceny projektu poprzez przyjęcie, że nie tworzy on miejsc pracy wymagających wysokich kwalifikacji.
4. Zarzut czwarty dotyczący błędnej oceny projektu poprzez przyjęcie, że nie zapewnia on realizacji celów programu operacyjnego „Innowacyjna Gospodarka” ze względu na brak wartości dodanej oraz brak efektu zachęty.

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2015 – JYSK/Komisja

(Sprawa T-403/15)

(2015/C 311/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: JYSK sp. z o.o. (Radomsko, Polska) (przedstawiciel: H. Sønderby Christensen, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C(2015) 3228 final z dnia 11 maja 2015 r. dotyczącej odmowy wniesienia wkładu finansowego z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) na rzecz dużego projektu „Europejskie centrum usług wspólnych – inteligentne systemy logistyczne”, stanowiącego część programu operacyjnego „Innowacyjna Gospodarka”, objętego pomocą strukturalną z EFRR w ramach celu Konwergencja w Polsce.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący faktu, iż JYSK spełniła wymogi ustalone przez rząd polski oraz cele zarówno programu operacyjnego „Innowacyjna Gospodarka” 2007–2013 (PO IG), jak i przepisów prawa UE.
2. Zarzut drugi dotyczący faktu, że projekt jest spójny, tak z PO IG, jak i z przepisami prawa UE.

- Strona skarżąca podnosi, że Komisja w swej decyzji nie podważa spójności kryteriów określonych w podcelu 4.5.2 (załącznik 2) z PO IG i przepisami prawa UE. Ponadto strona skarżąca twierdzi, że Komisja nie podważa spójności projektu z ustalonymi kryteriami oraz faktu, iż JYSK miała prawo do 60,5 punktów.

3. Zarzut trzeci dotyczący istoty niniejszej skargi.

- Strona skarżąca podnosi, iż niniejsza skarga nie ma w rzeczywistości nic wspólnego z JYSK, skoro wszystkie strony – łącznie z Komisją – są zgodne, co do tego, iż JYSK spełniła ustalone kryteria. Zdaniem strony skarżącej niniejsza skarga jest w istocie sporem o zgodność z prawem pomiędzy władzami polskimi a Komisją. W związku z tym JYSK nie powinna ponosić żadnej szkody.